

Littafin Daniyel — Na Biyu-Dari

Bayyanawar Annabci: Taro na Biyu da Muhimmancinsa a Eskatolajiyar Adventist

Jeff Pippenger
2024-05-05

Muna la'akari da lokacin annabci da aka wakilta a matsayin taro na biyu wanda annabi Ishaya ya bayyana, sannan daga baya Sister White ta bayyana shi.

A ranar nan kuma za a sami wani reshe daga Yesse, wanda zai tsaya a matsayin tuta ga al'ummai; zuwa gare shi ne al'ummai za su nemi; kuma mazauninsa zai zama mai d'aukaka. Kuma zai faru a ranar nan, cewa Ubangi zai s'ake mika hannunsa a karo na biyu domin ya komo da sauran mutanensa da suka rage, daga Assuriya, da daga Masar, da daga Pathros, da daga Kush, da daga Elam, da daga Shinar, da daga Hamat, da daga tsibirar teku. Kuma zai kafa tuta ga al'ummai, ya tattaro korarrun Isra'ila, ya kuma tara warwattsun Yahuda daga kusurwoyi huɗu na duniya. Kishi kuma na Efraim zai gushe, ma'kiyan Yahuda kuwa za a hallaka su: Efraim ba zai yi wa Yahuda kishi ba, Yahuda kuma ba zai tsananta wa Efraim ba. Ishaya 11:10–13.

Sa'ad da aka tattara mutanen Allah na kwanaki na karshe karo na biyu, akwai haɗin kai a tsakanin waɗannan almajirai wanda kwanaki goma da suka gabaci Pentikost suka wakilta, kuma wanda Ishaya yake nufi da shi a matsayin lokaci sa'ad da, “Kishin Ifraimu ma zai kau; za a kuma datse ma'kiyan Yahuza: Ifraimu ba zai yi wa Yahuza kishi ba, Yahuza kuma ba zai tsananta wa Ifraimu ba.”

“Jarabobi za su zo a kan mutanen Allah, kuma za a raba ciyawa banza da alkama. Amma kada Efraim ya kara yi wa Yahuza kishi, kuma Yahuza ba zai kara tsokane Efraim ba. Kalmomi masu alheri, masu taushi, masu cike da tausayi za su riƙa fitowa daga zukata da leɓɓaɓu tsarkakakku. Yana da matuƙar muhimanci mu kasance da haɗin kai, kuma idan dukanmu muka nemi tawali'u da kasƙantar da kai na Almasihu, za mu sami tunanin Almasihu, kuma za a sami haɗin kan ruhu.” Review and Herald, Maris 19, 1895.

Haɗin kai wani sashe ne na aikin da Almasihu yake cika sa'ad da Ya sake tattara mutum dubu ɗari da arba'in da huɗu a karo na biyu. An wakilci wannan haɗin kai ta wurin kwanaki goma da suka kai ga Fentikos, da kuma kwanaki shida na taron sansani na Exeter, kuma da an iya kammala shi daga 1856 zuwa 1863, da waɗanda suka ɗaɗana babban baƙin cikin 22 ga Oktoba, 1844, ba su ɓace daga hanya ba.

“Amma a lokacin shakka da rashin tabbas da ya biyo bayan babban takaicin nan, masu bi da yawa na zuwan Almasihu suka yi watsi da bangaskiyarsu. Saɓani da rarrabuwar kai suka shigo a cikinsu.... Haka kuwa aikin ya sami tangarda, aka kuma bar duniya cikin duhu. Da dukan jama'ar Adventist sun haɗu a kan umarnan Allah da bangaskiyar Yesu, da tarihinmu ya kasance dabam kwarai!”

“Ba nufin Allah ba ne zuwan Almasihu ya jinkirta ta haka. Allah bai kaddara mutanensa, Isra’ila, su yi yawo shekara arba’in a cikin jeji ba. Ya yi alkawarin kai su kai tsaye zuwa kasar Kan’ana, ya kuma kafa su a can su zama tsarkakakku, masu koshin lafiya, masu farin ciki. Amma waɗanda aka fara yi musu bishara, ba su shiga ba ‘saboda rashin bangaskiya’ (Ibraniyawa 3:19). Zukaɗansu sun cika da gunaguni, tawaye, da kiyayya, kuma bai iya cika alkawarinsa da su ba.

“Tsawon shekaru arba’in ne rashin bangaskiya, gunaguni, da tawaye suka hana Isra’ila ta da shiga kasar Kan’ana. Waɗannan zunubai ɗin ne kuma suka jinkirta shigar Isra’ila ta zamani cikin Kan’ana ta sama. A cikin kowane hali, ba alkawuran Allah ne suka yi kuskure ba. Rashin bangaskiya ne, son duniya, rashin keɓe kai ga Allah, da rikici a tsakanin mutanen Ubangiji masu iƙirari, suka sa aka tsare mu a cikin wannan duniyar zunubi da baƙin ciki tsawon shekaru masu yawa.” Selected Messages, littafi na 1, 68, 69.

Saukowar mala’ika na biyu ta bayyana wani warwatsewa a farkon babban faɗin rai da ya fara lokacin jinkiri, sa’an nan kuma ta kai ga wani zamani na kwanaki shida a taron sansani na Exeter inda aka cim ma haɗin kai a kan saƙon tun kafin zubowar Ruhu Mai Tsarki cikin saƙon Kukan Tsakar Dare a ƙarshen taron.

Saukowar mala’ika na uku a ranar 22 ga Oktoba, 1844, ya bayyana warwatsewa a lokacin babban baƙin cikin nan, kuma ya kaddamar da wani zamani na koyarwa yayin da aka buɗe wa mutanen Allah gaskiyoyin da suke da alaƙa da Wuri Mafi Tsarki. Zuwa shekarar 1849 Ubangiji yana mika hannunsa domin ya saƙe tattara mutanensa a karo na biyu, kuma zuwa 1851, ana gabatar da taswirar 1850. Wannan taswira ta wakilci saƙon tushe, kuma ainihin saƙon da za a ɗaukaka a gaban duniya a matsayin tuta.

Taron almajirai karo na biyu ta wurin Almasihu ya fara nan da nan a saukowarsa, kuma taron waɗanda suke a Exeter ya fara ne a lokacin zaman jinkiri. A cikin tarihin tawaye na 1863, taro karo na biyu ya fara ne aƙalla shekara biyar cikin tsarin ilimantarwa da ya fara sa’ad da aka buɗe hasken Wuri Mai Tsarki a 1844. A cikin 1848, Musulunci yana fusata al’ummai a lokacin. An wakiltar taro na biyu a matsayin aiki mai ci gaba wanda zuwan kwanaki goma da suka gabaci Pentikost ya cika, haka kuma kwanaki shida na taron sansani na Exeter, kuma ya kamata a kammala shi kafin 1856.

Aikin tattara mutanensa a karo na biyu shi ne aikin rufewa na mala’ika na uku, kuma ana cika shi ta hannun Almasihu.

Kuma da ranar Asabbaci ta zo, ya fara koyarwa a cikin majami’a; sai mutane da yawa da suka ji shi suka yi mamaki, suna cewa, Daga ina wannan mutum ya sami waɗannan abubuwa? Kuma wace irin hikima ce aka ba shi, har ma ake yin irin waɗannan manyan ayyuka ta hannuwansa? Markus 6:2.

Warwatsawar da ke faruwa sa’ad da alamar Allahntaka ta sauko tana fara wani tsari na gwaji wanda a ƙarshe yake bayyana rukuni biyu na masu sujada, kuma ta haka tana tsarkake haikalin.

Shi ne wanda shelarsa take a hannunsa, zai kuma tsabtace masussukarsa sarai, ya tattara alkamarinsa cikin rumbunsa; amma zai ƙone ƙaifayin da wuta marar mutuwa. Matta 3:12.

A wancan zamani ya kamata mutanen Allah su karfi sakon daga hannun mala'ikan su ci shi.

Sai na ga wani mala'ika mai karfi dabam yana saukowa daga sama, sanye da gajimare; bakan gizo kuma yana bisa kansa, fuskarsa kuwa kamar rana take, kafafunsa kuma kamar ginshikan wuta suke. Kuma yana riƙe a hannunsa wani ƙaramin littafi a buɗe; sai ya sa ƙafarsa ta dama bisa teku, ƙafarsa ta hagu kuma bisa ƙasa. Ru'ya ta Yohanna 10:1, 2.

A lokacin zuwan mala'ika na biyu a ranar 19 ga Afrilu, 1844, mutanen Allah suna warwatse. Tun da farko an tattara su ne tare da cikas annabci Ru'ya ta Yohanna sura ta tara, aya ta goma sha biyar a ranar 11 ga Agusta, 1840, amma Ubangiji ya tsare hannunsa a kan wani kuskure da aka yi wajen kididdigar wasu daga cikin alkalumman da ke kan jadawalin.

“Na ga cewa jadawalin 1843 ya kasance an shiryar da shi da hannun Ubangiji, kuma bai kamata a canja shi ba; cewa lissafin ya kasance yadda Ya so su kasance; cewa hannunsa yana bisa gareshi, ya kuma boye kuskure a cikin wasu daga cikin lissafin, domin kada kowa ya gan shi, har sai da aka janye hannunsa.” Early Writings, 74.

Janye hannunsa ya ba Samuel Snow damar gano daidai ranar da wahayin da ya jinkirta ya cika.

“Wadannan amintattu da aka bata wa rai, wadanda ba su iya fahimtar dalilin da ya sa Ubangijinsu bai zo ba, ba a bar su cikin duhu ba. An sāke jagorance su zuwa ga Littattafansu Masu Tsarki domin su bincika lokutan annabci. An cire hannun Ubangiji daga kan lambobin, kuma aka bayyana kuskuren. Suka ga cewa lokutan annabci sun kai har zuwa 1844, kuma cewa wannan shaidar da suka gabatar don nuna cewa lokutan annabci sun ƙare a 1843, ita ce ta tabbatar da cewa za su ƙare a 1844.” Early Writings, 237.

Tarihin mala'ika na fari da na biyu yana ɗauke da jerin alamomin hanya masu alaƙa da hannun Almasihu. Sa'ad da Ya sauko a ranar 11 ga Agusta, 1840 da kuma 19 ga Afrilu, 1844, yana da saƙo a hannunsa. Hannunsa ne ya jagoranci ƙirƙirawa da wallafa zane na 1843 a watan Mayu na 1842. Hannunsa ne ya rufe kuskure da aka yi a cikin lambobin da ke kan zanen. Bayan warwatsuwar wannan rashin-cikas bege na farko, Irmiya ya zauna shi kaɗai saboda hannun Almasihu. Sa'an nan Ya janye hannunsa, ta haka kuwa ya buɗe sakon Kiran Tsakar Dare. Aikin miƙa hannunsa domin ya sāke tattara mutanensa a karo na biyu ya faru tun daga rashin-cikas bege na farko har zuwa taron sansani na Exeter, kamar yadda a ƙarshe aka tattara almajiran tare a Urushalima har na kwana goma kafin zubowar Ruhu Mai Tsarki. A lokacin isowar mala'ika na uku a ranar 22 ga Oktoba, 1844, Ubangiji ya daga hannunsa.

Sai mala'ikan nan da na gani yana tsaye a kan teku da kuma a kan ƙasa ya daga hannunsa zuwa sama, ya kuwa rantse da wanda yake raye har abada abadin, wanda ya halicci sama, da abubuwan da suke cikinta, da ƙasa, da abubuwan da suke cikinta, da teku, da abubuwan da suke cikinta, cewa ba za a ƙara wani lokaci ba. Ru'ya ta Yohanna 10:5, 6.

Daga taron farko a ranar 11 ga Agusta, 1840, har zuwa 22 ga Oktoba, 1844, tarihin mala'ika na farko da na biyu yana ɗauke da alamar hannun Almasihu. A ranar 22 ga Oktoba, 1844, mala'ika na uku ya sauko, kuma ƙaramin garken Millerite ya watse sakamakon Babban Rashin Cika Tsammani. A wannan ranar Almasihu ya daga hannunsa zuwa sama, ya yi rantsuwa cewa lokaci ba

zai kara kasancewa ba.

Taruwa ta biyu a tarihin shekarar 1844 har zuwa 1863 ta fara ne da Almasihu ya daga hannunsa, yana kuma riƙe da saƙo a hannunsa domin a ci shi. Sa'an nan a 1849, ya miƙa hannunsa a karo na biyu domin ya tattara mutanensa da suka warwatse. Waɗannan mutane an tattara su ne ta wurin saƙon Kukan Tsakar Dare, kuma suka warwatse sa'ad da abin da aka annabta bai faru ba. A taron sansani na Exeter Almasihu ya tattara garkensa ya kuma haɗa su kan saƙon, kamar yadda ya yi a cikin kwanaki goma da suka gabaci Fentikos. 'Yan Miller na Filadelfiya suka bar taron sansani na Exeter suka maimaita Fentikos. A 1856, Almasihu yana a wajen wannan motsi da ya rikide zuwa Laodicea, gama Almasihu yana tsaye ne a wajen zuciyar mutumin Laodiceya yana ƙwanƙwasa, yana neman a ba shi shiga.

Ga shi, ina tsaye a bakin ƙofa, ina ƙwanƙwasa: in wani ya ji muryata, ya buɗe ƙofar, zan shiga wurinsa, in ci abinci tare da shi, shi ma tare da ni. Ru'ya ta Yohanna 3:20.

A shekara ta 1856, hannun Almasihu yana ƙwanƙwasa ƙofar motsin Millerite na Laodiceya, amma hakan bai yi wani amfani ba. A shekara ta 1849, shekaru bakwai kafin haka, Ya soma tattara mutanensa a karo na biyu, amma shakka da rashin tabbas suka dakatar da motsin Filadelfiya.

“Da a ce 'yan Adventist, bayan babban bakin ciki na shekara ta 1844, sun riƙe bangaskiyarsu da ƙarfi, kuma suka ci gaba a haɗe cikin tanadin Allah da yake buɗewa, suna karɓar saƙon mala'ika na uku kuma cikin ikon Ruhu Mai Tsarki suna shelarsa ga duniya, da sun ga ceton Allah, Ubangiji kuma da ya yi aiki da iko tare da ƙoƙarinsu, da aikin ya riga ya kammala, kuma da Kristi ya riga ya zo tun tuni domin ya karɓi mutanensa zuwa ga ladarsu. Amma a lokacin shakka da rashin tabbas da ya biyo bayan wannan bakin ciki, masu bangaskiyar zuwan Almasihu da yawa sun yi watsi da bangaskiyarsu.... Ta haka aka hana aikin ci gaba, aka kuma bar duniya cikin duhu. Da dukan jikin Adventist ya haɗu a kan dokokin Allah da bangaskiyar Yesu, da tarihinmu ya bambanta ƙwarai da gaske!” Evangelism, 695.

A ranar 11 ga Satumba, 2001, Almasihu ya tattara mutanensa na kwanaki na ƙarshe, waɗanda daga baya aka warwatsa a ranar 18 ga Yuli, 2020. A ranar 11 ga Satumba, 2001, waɗanda aka tattara suka karɓi ɓoyayyen littafin daga hannun Almasihu suka ci shi. A ranar 18 ga Yuli, 2020, suka ƙi umarnin da aka wakilta ta hannunsa da aka daga, wanda ya bayyana cewa “lokaci ba zai kara kasancewa ba.”

Milleriyawan Filadelfiya ba su nuna wani tawaye ba a cikin annabcin ƙaryarsu na shekara ta 1843, gama sun yi aiki bisa dukan hasken da Ubangiji ya bayyana musu; amma a ranar 18 ga Yuli, 2020, Laodikiyawan motsin mala'ika na uku suka yi tawaye ga hasken da ke da alaƙa da hannunsa. Bayan 1844, motsin Filadelfiya na mala'ika na farko “a cikin lokacin shakka da rashin tabbas” “ya miƙa bangaskiyarsa,” ya kuma zama Laodikiya.

1856 na wakiltar wancan matakin sauyi, yana alamta wani matakin sauyi ga mutanen Allah na kwanaki na ƙarshe.

A wani wuri cikin shekaru bakwai tsakanin 1849 da 1856, yunkurin Millerite na Filadelfiya ya yi tsayayya da hannun Ubangiji wanda yake miƙewa don ya tara mutanensa a karo na biyu, kuma

alkawarin ya kasance cewa a wancan lokaci zai yi fiye da abin da ya yi a dā.

“A ranar 23 ga Satumba, Ubangiji ya nuna mini cewa ya miƙa hannunsa karo na biyu domin ya maido da saura daga mutanensa, kuma dole ne a ninka ƙoƙari sau biyu a wannan lokacin tattarawa. A lokacin watsewa an buge Isra’ila, an kuma yage ta; amma yanzu a lokacin tattarawa Allah zai warkar da mutanensa, ya kuma dāure raunukansu. A lokacin watsewa, ƙoƙarin da aka yi domin yaɗa gaskiya ya yi ƙaramin tasiri ne kawai, ya cim ma kaɗan ne ko ma babu komai; amma a lokacin tattarawa, sa’ad da Allah ya sa hannunsa domin ya tattara mutanensa, ƙoƙarin yaɗa gaskiya zai yi tasirin da aka nufa da shi. Ya kamata duka su kasance a haɗe kuma masu himma cikin aikin. Na ga cewa abin kunya ne ga kowa ya koma ga lokacin watsewa domin neman misalan da za su shugabance mu yanzu a lokacin tattarawa; domin in Allah bai yi mana fiye da abin da ya yi a wancan lokacin ba, da ba za a taɓa tattara Isra’ila ba. Hakika ya zama dole a wallafa gaskiya cikin takarda, kamar yadda ake wa’azinta.” Review and Herald, Nuwamba 1, 1850.

A bayyane yake cewa, Ubangiji ya yi ƙoƙarin ciyar da aikinsa gaba cikin haɗin kai, amma a fili wannan haɗin kai ya rushe, kuma “a cikin lokacin shakka da rashin tabbas da ya biyo bayan takaicin, masu bangaskiyar zuwan Almasihu da yawa sun yi watsi da bangaskiyarsu.” An fara buga The Present Truth (daga baya Review and Herald) a shekara ta 1849, kuma zuwa 1851 jadawalin 1850 ya samu, amma zuwa 1856, an bar sakon “sau bakwai” na Littafin Firistoci ashirin da shida ba a kammala ba. Sakon da aka buɗe hatiminsa a ranar 22 ga Oktoba, 1844 ya faru ne sa’ad da annabce-annabcen lokaci na shekaru dubu biyu da ɗari uku da kuma shekaru dubu biyu da ɗari biyar da ashirin suka ƙare.

Asabar ita ce koyarwar da ta haskaka fiye da sauran koyarwa a wancan lokaci, kuma har tsawon shekaru goma sha biyu wani tsarin gwaji ya ci gaba har sai gwaji na ƙarshe ya iso a shekara ta 1856. Wannan gwajin ya shafi hutun Asabar domin ƙasa, kuma ya nuna ƙarshen wani tsarin gwaji da ya fara da hutun Asabar domin mutane. Lokacin gwajin ya dāuki sa hannun Alfa da Omega. Shekara ta 1856 kuma ta wakilci ƙaruwar sani a kan gaskiyar tushe ta farko da Miller ya gano, saboda haka ita ma ta ƙunshi sa hannun Alfa da Omega a wannan matakin. Gaskiyar Asabar, kasancewarta alamar tsarkakakkun mutanen Allah, an wakilta ta a matsayin busar ƙaho na bakwai, sa’ad da asirin Almasihu a cikin mai bi, begen dāukaka, yake cika. “Bakwai sau” an wakilta shi ta wurin ƙahon Jubilee wanda za a busa a Ranar Kafara.

Shekaru bakwai daga 1856 zuwa 1863 sun wakilci kwanaki goma a Urushalima ga almajiran, da kuma kwanaki shida na taron sansani na Exeter ga Millerites na Filadelfiya; amma, abin baƙin ciki, wannan lokaci ya zama misalin waɗanda suka ƙi su bi Ubangiji yayin da Yake jagorantarsu ta cikin lokacin miƙa mulki. Tarihin mala’ika na farko da na biyu, wanda shi ne lokacin tarihi na tsāwa bakwai, yana nuna Ubangiji yana miƙa hannunsa domin ya sāke tattara mutanensa a karo na biyu tun daga 19 ga Afrilu, 1844, kuma yana kwatanta amsa ta biyayya yayin da masu hikima suka bi Almasihu zuwa Wuri Mafi Tsarki.

Tarihin Kadesh na farko, wanda shi ne tarihin mala’ika na uku daga 1844 har zuwa 1863, yana nuna Ubangiji yana sāke miƙa hannunsa domin ya tattara mutanensa a karo na biyu, amma a cikin wannan tarihin, an bayyana tawaye. Yanzu kuwa, a karo na uku, tun daga Yuli 2023, Ubangiji yana

sāke miƙa hannunsa domin ya tattara mutanensa a karo na biyu, kuma za su cika Kadesh na biyu a matsayin Filadelifiyawa masu biyayya, gama sa hannun gaskiya yana nuna waɗannan sau uku a matsayin mafari da ƙarshe suna wakiltar Filadelifiyawa masu biyayya, yayin da misali na tsakiya yake kasancewa Laodikiyawa marasa biyayya.

Za mu ci gaba da wannan bincike a talifi na gaba.

“Shin ikilisiyoyi za su saurari saƙon Laodikiya? Shin za su tuba, ko kuwa, duk da cewa ana shelanta wa duniya saƙon gaskiya mafi tsanani—saƙon mala’ika na uku—za su ci gaba cikin zunubi? Wannan shi ne saƙon ƙarshe na jinkai, gargadi na ƙarshe ga duniya ta fāɗi. Idan ikilisiyar Allah ta zama mai dūmi-dūmi, ba ta ƙara samun tagomashi a gaban Allah ba fiye da ikilisiyoyin da aka wakilta a matsayin waɗanda suka fāɗi suka zama mazaunin aljanu, da mafakar kowane mugun ruhu, da kejin kowane tsuntsu marar tsarki mai ƙyama. Waɗanda suka sami damar jin gaskiya su kuma karɓe ta, kuma suka haɗa kansu da Ikilisiyar Adventist ta Rana ta Bakwai, suna kiran kansu mutanen Allah masu kiyaye dokoki, amma duk da haka ba su da wani ƙarfi na ruhaniya ko keɓe kai ga Allah fiye da yadda ikilisiyoyin suna kawai suke da shi, lalle za su sha daga annoban Allah kamar yadda ikilisiyoyin da suke adawa da dokar Allah za su sha. Sai waɗanda aka tsarkake ta wurin gaskiya kaɗai ne za su zama iyalin sarauta a cikin gidajen sama da Kristi ya tafi ya shirya domin waɗanda suke ƙaunarsa kuma suke kiyaye umarnansa.”

“Wanda ya ce, Na san Shi, amma kuma bai kiyaye umarnansa ba, maƙaryaci ne, gaskiya kuwa ba ta cikinsa’ [1 Yohanna 2:4]. Wannan ya ƙunshi dukan waɗanda suke da’awar cewa suna da sanin Allah, kuma suna kiyaye umarnansa, amma ba sa bayyana wannan ta wurin kyawawan ayyuka. Za su sami sakamako gwargwadon ayyukansu. ‘Duk wanda yake zaune a cikinsa ba ya yin zunubi: duk wanda yake yin zunubi bai gan Shi ba, bai kuwa san Shi ba’ [1 Yohanna 3:6]. Wannan an yi shi ne ga dukan membobin ikilisiya, har da membobin ikilisiyoyin Adventist na kwana bakwai. ‘Ya ’ya ƙanana, kada kowa ya ruɗe ku: wanda yake aikata adalci mai-adalci ne, kamar yadda Shi mai-adalci ne. Wanda yake aikata zunubi na Iblis ne; gama Iblis yana yin zunubi tun daga farko. Domin wannan ne aka bayyana Dan Allah, domin ya rushe ayyukan Iblis. Duk wanda aka haifa daga Allah ba ya aikata zunubi; gama zuriyarsa tana zaune a cikinsa: ba kuwa zai iya yin zunubi ba, domin an haife shi daga Allah. A cikin wannan ne ake bayyana ’ya’yan Allah, da ’ya’yan Iblis: duk wanda ba ya aikata adalci ba na Allah ba ne, haka kuma wanda ba ya ƙaunar ɗan’uwansa’ [1 Yohanna 3:7–10].”

“Dukan waɗanda suke ikirarin cewa su Adventist masu kiyaye Asabbaci ne, amma duk da haka suna ci gaba cikin zunubi, maƙaryata ne a gaban Allah. Tafarkinsu na zunubi yana yi wa aikin Allah karo. Suna kai waɗansu cikin zunubi. Kalma ta zo daga Allah ga kowane memba na ikilisiyoyinmu, ‘Ku kuma daidaita hanyoyi domin ƙafafunku, kada abin da yake gurgu ya kauce daga hanya; sai dai a maimakon haka a warkar da shi. Ku bi salama da kowa, da tsarki, wanda in babu shi babu wani mutum da zai ga Ubangiji: kuna lura ƙwarai kada wani ya kasa samun alherin Allah; kada wani saiwar ɗaci da yake tsiro ya dame ku, ta haka kuma da yawa su ƙazantu; Kada kuma a sami wani mazinaci, ko mutum marar tsoron Allah, kamar Isuwa, wanda domin loma guda ta abinci ya sayar da gadonsa na ɗan fari. Gama kun sani yadda daga baya, sa’ad da yake so ya gāji albarkar, aka ƙi shi; domin bai sami wurin tuba ba, ko da yake ya

neme ta da himma tare da hawaye' [Ibraniyawa 12:13–17].”

“Wannan ya shafi mutane da yawa waɗanda suke iƙirarin sun gaskata gaskiya. Maimakon su daina ayyukansu na sha’awa ta mugunta, sai su ci gaba da kutsa kai cikin wata karkatacciyar hanyar ilimi karkashin yaudara mai ruɗarwa ta Shaidan. Ba a gane zunubi a matsayin abu mai zunubi ba. Lamirinsu kuwa ya ƙazantu, zukatansu sun lalace, har ma tunaninsu kullum cike yake da ɓarna. Shaidan yana amfani da su a matsayin tarko don jan rayuka zuwa ayyuka marasa tsarki waɗanda suke ƙazantar da dukan mutum. ‘Duk wanda ya ƙi bin dokar Musa [wadda ita ce dokar Allah] ya mutu ba tare da jinkai ba bisa ga shaidar mutum biyu ko uku: To, fa, ku nawa ne mafi tsananin horo kuke tsammani za a ga ya cancanta wanda ya take ‘Dan Allah a karkashin ƙafafunsa, ya kuma ɗauki jinin alkawari, wanda da shi aka tsarkake shi, a matsayin abu marar tsarki, ya kuma yi wa Ruhun alheri wulaƙanci? Gama mun san Wanda ya ce, Ramuwa tawa ce, ni zan sāka, in ji Ubangiji. Kuma, Ubangiji zai hukunta mutanensa. Abu ne mai ban tsoro a faɗa cikin hannuwan Allah mai rai’ [Ibraniyawa 10:28–31].” Manuscript Releases, juzu’i na 19, 176, 177.